

Wybór papieża 2025 - Habemus Papam!

8 maja 2025 roku o godz. 18:08 z komina na dachu Kaplicy Sykstyńskiej uniósł się biały dym. Rozległy się dzwony bazyliki watykańskiej, a na placu św. Piotra rozległy się okrzyki radości. Około godziny po pojawieniu się białego dymu, na balkonie Bazyliki św. Piotra pojawił się kardynał protodiakon i wypowiedział słowa: „**Habemus Papam!**”. Chwilę później tłumy zobaczyły nowego papieża – został nim **kard. Robert Francis Prevost, który przyjął imię Leon XIV**.

Ojciec Święty pojawił się na balkonie bazyliki Świętego Piotra. — *Niech pokój będzie z Wami wszystkimi. Najdrożsi bracia i siostry, to jest pierwsze pozdrowienie Chrystusa Zmartwychwstałego. Ja również chciałbym, aby to pozdrowienie pokoju weszło do naszych serc* — powiedział.

— *To pokój dla tych, którzy są pokorni, cisi i który pochodzi od Boga, który kocha was wszystkich bezwarunkowo* — mówił Leon XIV.

— *Kierujemy nasze uszy do ubogich i do papieża Franciszka, który błogosławił Rzym. Papieża, który dał swoje błogosławieństwo całemu światu. Pozwólcie, żebym kontynuował to błogosławieństwo* — dodał.

— *Chciałbym powtórzyć. To błogosławieństwo Boga, który kocha nas wszystkich. Zło nie zwycięży. Wszyscy jesteśmy w rękach Boga. Bez lęku, zjednoczeni, ręka w rękę z Bogiem i z nami wszystkimi kroczymy do przodu* — podkreślił Leon XIV.

— *Jesteśmy uczniami Chrystusa. Chrystus podąża przed nami. W świecie potrzeba nam Jego światła. Ludzkość go potrzebuje. Pomóżmy sobie, abyśmy wspólnie mogli budować mosty dialogiem, spotkaniami, jednocząc się wszyscy tak, abyśmy byli jednym narodem* — wskazał.

— *Dziękuję papieżowi Franciszkowi. [...] Możemy wszyscy razem iść do ojczyzny, którą Bóg nam przygotował. [...] Kościołowi Rzymu przekazuje specjalne pozdrowienia* — mówił następca Franciszka. Podkreślił, że będzie zawsze szukał pokoju, sprawiedliwości i pracy.

Następnie Papież po raz pierwszy udzielił błogosławieństwa *Urbi et Orbi*, czyli „miastu i światu”:

W duchu pokuty łaskę i pocieszenie Ducha Świętego i wytrwanie w dobrych dziełach niech wam da Bóg Wszechmogący i Miłosierny. Błogosławieństwo Ojca, Syna Bożego i Ducha Świętego niech spocznie na was i zostanie na was na zawsze.

Słowo Biskupa Bydgoskiego Krzysztofa Włodarczyka po wyborze Ojca Świętego

Moi Kochani Diecezjanie!

Wielka radość, że mamy papieża Leona XIV. Myślę, że szybko odkryjemy tajemnicę wybranego przez niego imienia, kiedy będzie nauczał i kierował do nas swoje przesłanie.

Sześćdziesięciodziewięcioletni kard. Robert Francis Prevost, to pierwszy papież augustianin i drugi po Franciszku papież z kontynentu amerykańskiego, choć w przeciwieństwie do swego poprzednika, pochodzi z Ameryki Północnej. Nowy Biskup Rzymu urodził się 14 września 1955 roku w Chicago, w stanie Illinois, jako syn Louisa Mariusa Prevosta, pochodzenia francusko-włoskiego, oraz Mildred Martínez, pochodzenia hiszpańskiego. Ma dwóch braci – Louisa Martina i Johna Josepha.

Przejmujące były i są pierwsze słowa Ojca Świętego, które wypowiedział bezpośrednio po wyborze na Stolicę Piotrową – 8 maja – „*Niech pokój będzie z wami wszystkimi, najdrożsi bracia i siostry*”.

To słowa nacechowane życzliwym ujęciem, emocjonalnym otwarciem rąk oraz serca w przynoszeniu pokoju od Zmartwychwstałego Chrystusa. Pokoju, jaki Jezus dał Apostołom, mimo zamkniętych drzwi w Wieczerniku. Nie pokoju, jaki proponuje świat, ale pełnego nadziei i bezpieczeństwa.

Jestem także przekonany w sercu, że nowy pontyfikat będzie kontynuacją tego, czego nauczał oraz co pokazywał papież Franciszek. Mam na myśli troskę o Kościół misyjny, który wychodzi, idzie, głosi fundament naszej wiary, gdzie w centrum znajduje się Osoba Chrystusa i dzieła, jakich dokonał z miłości do nas. I wreszcie jakże ważna synodalność – czyli słuchanie Ducha Świętego oraz siebie nawzajem. Dlatego w Roku Jubileuszowym – jako pielgrzymi nadziei – idziemy dalej z Leonem XIV w takim duchu.

Mamy papieża i jako Kościół Bydgoski chcemy za niego dziękować Panu Bogu, będąc w jedności z głową Kościoła Rzymskokatolickiego. Dlatego pamiętajmy o nim podczas każdej niedzielnej Mszy św., na zakończenie której wołajmy:

Ojcze Nasz;

Zdrowaś Maryjo;

św. Augustynie – módl się za nami.

† Krzysztof Włodarczyk
Wasz Biskup

Bydgoszcz, dnia 8 maja 2025 r.

Jego poprzednicy byli fanami piłki nożnej. Jaki sport lubi papież Leon XIV?

Nowo wybrany papież Leon XIV bardzo chętnie uprawia sport amatorsko. Szczególną pasją darzy sport, który i w Polsce ma wielu fanów.

Kardynał Robert Prevost został wybrany 8 maja na 267. papieża. Przyjął imię Leon XIV. Nowy papież, urodzony w Chicago, jest amerykańskim augustianinem, który wiele lat spędził na misjach w Peru.

Jego poprzednicy często wspominali, że są wielkimi fanami piłki nożnej. Zarówno Jan Paweł II, Benedykt XVI i Franciszek otwarcie mówili o swoich ulubionych klubach piłkarskich.

Papież Leon XIV i jego sportowa pasja

Za to Robert Francis Prevost zawsze miał wielką pasję do tenisa, napisał w piątek włoski dziennik „Il Messaggero”. Podkreślono, że szczególnie mocny jest bekhend 69-latka.

Nadal z dumą nazywa siebie „tenisistą-amatorem”, mimo, iż obowiązki kościelne od lat nie pozostawiają mu na to zbyt wiele czasu. *Uważam się za tenisistę-amatora. Od kiedy opuściłem Peru, miałem niewiele okazji, żeby to potrenować* – mówił dwa lata temu dla portalu Augustinianorder.

Teraz, jako nowa głowa Kościoła katolickiego, prawdopodobnie będzie się jeszcze rzadziej pojawiał na kortach tenisowych.

Jako ksiądz odkryłem pasję kolarstwa, a później jazdy na rowerze typu gravel... trochę szosowo na kolarzówce, a trochę szutrami leśnymi. Nigdy nie próbowałem tenisa, ale sport jest mi bardzo bliski. Stąd cieszę się, że nowy Papież i w taki sposób „odpoczywa”.

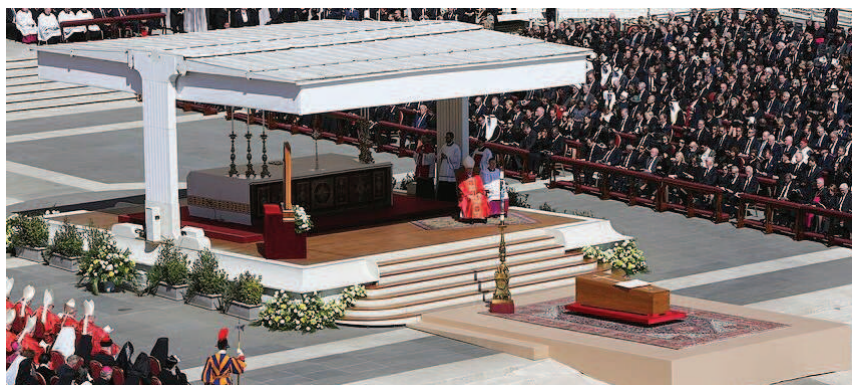
Nowy papież urodził się w Chicago w 1955 roku jako najmłodszy z trzech braci. Jego ojciec Louis, nauczyciel i dyrektor szkoły, ma korzenie francusko-włoskie, a jego matka Mildred, bibliotekarka, ma przodków hiszpańskich. Cała rodzina aktywnie działała w parafii St. Mary's jako muzycy, ministranci i wolontariusze.

Ks. Proboszcz Dariusz Wesolek

Śmierć Papieża Franciszka

Papież Franciszek zmarł 21 kwietnia 2025 o godzinie 7:35 w Watykanie w drugim dniu świąt Wielkanocnych. Od 14 lutego do 23 marca 2025 przebywał w ciężkim stanie w klinice Gemelli. Pogarszający wpływ na jego zdrowie miało obustronne zapalenie płuc. Po raz ostatni publicznie pojawił się 20 kwietnia 2025 na balkonie Bazyliki Świętego Piotra w celu udzielenia błogosławieństwa Urbi et Orbi z okazji Niedzieli Wielkanocnej. Informację o śmierci podał o godz. 9:47 kardynał kamerling Kevin Farrell. Uroczystości pogrzebowe papieża odbyły się 26 kwietnia 2025.

Msza Święta pogrzebowa wraz z wyniesieniem trumny z ciałem zmarłego papieża Franciszka rozpoczęła się ok. godziny 10:00 na placu św. Piotra. Podczas uroczystości, liturgii słowa i liturgii eucharystycznej przy ołtarzu oraz obrzędem pogrzebowym przewodniczył dziekan Kolegium Kardynalskiego Giovanni Battista Re; na trumnę położono ewangeliarz, gdzie lekki wiatr przewracał kartki księgi.

Po dotarciu do bazyliki Matki Bożej Większej, odbyła się, mająca prywatny charakter, ceremonia pochówku. Podczas niej trumnę z ciałem Franciszka złożono, zgodnie z jego wolą, w położonym w niszy w nawie bocznej między dwoma kaplicami w prostym ziemnym grobie nakrytym płytą z jedynym napisem: „Franciscus”, nad którym umieszczono reprodukcję krzyża, który nosił na piersi.

Na zakończenie Eucharystii nastąpił obrzęd ostatniego pożegnania, podczas którego odśpiewano litanię do Wszystkich Świętych, a kardynał Baldassare Reina – wikariusz generalny Jego Świątobliwości dla diecezji rzymskiej, odmówił modlitwę przy trumnie papieża. Następnie trumna została przetransportowana w kondukcie żałobnym, liczącą 6 km, trasą do bazyliki Matki Bożej Większej, którą zmarły papież wybrał na miejsce swojego pochówku.

Katecheza o Eucharystii

Oto wielka tajemnica wiary – te słowa, które przewodniczący liturgii kieruje w stronę zgromadzonych w świątyni bezpośrednio po konsekracji chleba i wina, będą przedmiotem poniższej refleksji. Msza święta jest pamiątką, czyli uobecnieniem śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa. Będzie ona w ten sposób przeżywana jedynie przez tych, którzy poprzez wiarę zdołają przekroczyć to, co jest dostępne dla ludzkich zmysłów. Konsekrowany chleb pod względem fizycznym i chemicznym pozostaje taki sam, jak był wcześniej. Żadne laboratorium świata nie wykaże dokonującej się podczas konsekracji przemiany. A jednak dokonuje się rzeczwiśta, a nie tylko symboliczna przemiana chleba w Ciało i wina w Krew Jezusa Chrystusa. Msza święta, podobnie zresztą jak każdy z sakramentów, pozostaje „wielką tajemnicą wiary”. Nawet uznane przez Kościół tzw. „cuda eucharystyczne” nie są w stanie stać się niezbitym dowodem prawdziwości tajemnicy sprawowanej podczas Mszy świętej. Tak było również w spotkaniach Jezusa z ludźmi w czasie przed Jego zmartwychwstaniem – wielu było przecież świadków dokonywanych przez Niego uzdrowień, a mimo to wielu spośród nich nie uwierzyło. Potrzebna jest więc wiara, aby w ogromnej prostocie i surowości liturgicznych znaków, symboli i obrzędów odnaleźć prawdę tajemnicy, którą one w sobie kryją. Potrzebna jest wiara, aby uczestnicząc w Eucharystii, rozpoznać w niej pamiątkę śmierci i zmartwychwstania Chrystusa. Dlatego bezpośrednio po przeistoczeniu kapłan zaprasza do przyjęcia aktem wiary tego, co przed chwilą zostało dokonane w obrzędzie liturgicznym: „Oto wielka tajemnica wiary”. Znamienne jest to, że uczestnicy Mszy świętej na wezwanie kapłana nie odpowiadają „wierzymy”, ale mówią: „*głosimy*”. W ten sposób potwierdzają, że w sakramentalnym obrzędzie stanęli pod krzyżem i nad pustym grobem, że stali się świadkami śmierci i zmartwychwstania Chrystusa. A jako świadkowie, nie mogą przyjąć innej postawy niż postawa głoszenia i opowiadania tego, co „zobaczyli” oczyma wiary. Co więcej, już sam ich udział we Mszy świętej, samo sprawowanie liturgii staje się „głoszeniem”. Trzeba jeszcze zwrócić uwagę na fakt, że wypowiedana przez

dokończenie na str. 4

Katecheza o Eucharystii

dokończenie ze str. 3

wiernych aklamacja, oprócz wyznania wiary w wydarzenie śmierci i zmartwychwstania Chrystusa, wyraża także postawę oczekiwania na Jego powtórne przyjście w chwale u kresu dziejów. Jest to podstawowa konsekwencja faktu zmartwychwstania. Jest to zarazem bardzo istotny wymiar życia każdego wierzącego. Właśnie dlatego, że Chrystus zmartwychwstał, chrześcijanie wszystkich wieków nie mogą zamknąć perspektywy swojego życia wyłącznie w granicach tej ziemi. Zmartwychwstanie otwiera bowiem wizję życia wiecznego. Prawda o powołaniu człowieka do wieczności zostanie w pełni ujawniona wobec świata u końca czasów w dniu Paruzji, czyli powtórnego przyjścia Chrystusa na ziemię. Nazwa „aklamacja” pochodzi od słowa łacińskiego i oznacza wołanie, uroczyste obwieszczenie.

Kolejnym elementem modlitwy eucharystycznej jest modlitwa wstawiennicza. Właśnie w tym momencie, kiedy na ołtarzu uobecnia się ofiara Jezusa Chrystusa składana za zbawienie świata, mając świadomość swego posłannictwa wobec świata, Kościół prosi Boga o pomoc w różnych intencjach. Wobec różnorodności możliwych tekstów mszalnych nie dziwi, że modlitwa prośby jest formułowana różnie. Zasadniczo jednak można wyróżnić cztery intencje przedstawiane Bogu podczas modlitwy eucharystycznej. Pierwszą jest prośba za Kościół. Jest to kolejny moment, który budzi świadomość, że Msza święta jest sprawowana w jedności z całym Kościołem i dlatego uczestnicy Eucharystii powinni w modlitwie otwierać się na potrzeby całego Kościoła. Szczególnym znakiem jedności Kościoła jest papież, a także w wymiarze diecezji biskup wraz z całym duchowieństwem. Na nich również spoczywa duża odpowiedzialność za sprawę Kościoła. Dlatego zawsze w eucharystycznej modlitwie prośby wymieniane jest imię obecnego papieża i biskupa. Ponadto w modlitwie eucharystycznej Kościół prosi Boga o wzrost w świętości (czyli w miłości) oraz o jedność. We Mszy świętej Kościół modli się nie tylko za tych, którzy żyją w czasie swego pielgrzymowania w świecie. Wspólnota Kościoła obejmuje przecież również tych, których czas pielgrzymowania dobiegł końca. Wśród nich są zarówno ci, którzy stoją przed Bogiem „twarzą w twarz”, czyli święci, jak i ci, którzy przeżywają czas swego ostatecznego oczyszczenia. W modlitwie eucharystycznej wspomina się wszystkich świętych (niektórych wymienia się po imieniu), wśród których zawsze szczególne miejsce zajmuje Najświętsza Maryja Panna, a także apostołowie i męczennicy. Równocześnie we Mszy świętej zawsze pamięta się o modlitwie za wszystkich zmarłych. Dlatego nie można mówić o istnieniu zmarłych, za których nikt się nie modli i o których „nikt nie pamięta” (sformułowanie często spotykane w tzw. intencjach wypominkowych). Kościół pamięta o wszystkich. To jest druga intencja pośród prośb zanoszonych w eucharystycznej modlitwie wstawienniczej. Trzecią prośbę stanowi modlitwa w intencji potrzeb świata, wobec którego Kościół rozpoznaje swoje posłannictwo. Prośba za świat dotyczy zwłaszcza modlitwy o pokój oraz o jedność całego rodzaju ludzkiego. I wreszcie czwarta intencja eucharystycznej modlitwy wstawienniczej dotyczy uczestników Mszy świętej. Udział w Eucharystii powinien budzić świadomość wielkiego powołania do świętości oraz do życia wiecznego. Stąd też eucharystyczna modlitwa wstawiennicza, oprócz przedstawienia prośb niesionych w sercach wiernych obecnych w świątyni, staje się wielkim wołaniem o Bożą pomoc w pielgrzymowaniu drogami świętości, aby wszyscy mieli „udział w życiu wiecznym” (II modlitwa eucharystyczna) razem ze wszystkimi świętymi.

Oto ta sama ofiara Jezusa Chrystusa, powierzona w ręce Kościoła, w sakramentalny sposób jest uobecnianą w sprawowanej Mszy świętej. Z tego powodu każda Eucharystia jest szczególnym momentem, w którym Bóg zostaje otoczony chwałą na ziemi. Ta prawda w liturgii jest wyrażona w sposób szczególny w przepięknej modlitwie kończącej całą modlitwę eucharystyczną, modlitwie zwanej doksologią. Celebrans, unosząc w górę patenę z Ciałem i kielich z Krwią Chrystusa, wypowiada takie oto słowa: „Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie Tobie, Boże Ojczy wszechmogący, w jedności Ducha Świętego wszelka cześć i chwała przez wszystkie wieki wieków”. Jest to bardzo wymowna chwila, w której zgromadzeni w świątyni, wraz z całym Kościołem, otrzymaną w darze ofiarę Ciała i Krwi Chrystusa jednym aktem składają Bogu Ojcu. Jest to jakby zwieńczenie tego wszystkiego, co się działo dotychczas w liturgicznym obrzędzie. Po zakończonej doksologii, wypowiadanej (lub śpiewanej) przez wszystkich kapłanów koncelebrujących Mszę świętą, zgromadzeni w świątyni odpowiadają: „Amen”. To „amen” ma swoją wymowę: staje się ono podjęciem zobowiązania. Dar własnego życia pośród szarej codzienności będzie kultem składanym Bogu w takim stopniu, w jakim człowiek będzie próbował kształtować swoje codzienne wybory w posłuszeństwie woli Ojca.

Sanktuarium Świętej Rity przy parafii Świętego Łukasza Ewangelisty na bydgoskim Fordonie.

22 maja 2013 r. w liturgiczne wspomnienie św. Rity parafia Świętego Łukasza przyjęła relikwie tej Świętej. Od tego dnia, każdego 22. dnia miesiąca kościół wypełnia się po brzegi wiernymi, czcicielami św. Rity. Jej kult zaczął się tu bardzo rozwijać. Przybywali do niej pielgrzymi z różnych miejsc naszej diecezji, jak również spoza niej.

W związku z tym ks. bp Jan Tyrawa dekretem 29 lutego 2016 r. przy parafii powołał **Diecezjalny Ośrodek Kultu św. Rity**. Natomiast dekretem z dnia 22 maja 2020 r. św. Rita stała się **współpatronką parafii**.

22.05.2022 r. dekretem ks. bp Krzysztofa Włodarczyka, ordynariusza diecezji bydgoskiej, świątynia została uroczystie ustanowiona SANKTUARIUM ŚWIĘTEJ RITY patronki od spraw trudnych i po ludzku niemożliwych do rozwiązania. Dekret o ustanowieniu sanktuarium odczytano podczas uroczystej Eucharystii 22 maja, w liturgiczne wspomnienie św. Rity. – Papież Leon XIII w dniu jej kanonizacji nazwał ją „drogocenną perłą Umbrii”. *Dziś bez przesady można powiedzieć, że stała się cenną perłą Kościoła bydgoskiego* – mówił o Świętej podczas homilii ks. bp Krzysztof Włodarczyk. – *Właśnie to miejsce obrała sobie do orędowania za nami u Boga i stąd jaśnieje jej nadprzyrodzony blask i opromienia Bydgoszcz i dociera do różnych zakątków naszej diecezji. Wielu pielgrzymów znalazło u niej wsparcie, pomoc w sytuacjach, które po ludzku wydawały się beznadziejne.*

Wszystko zaczęło się w 2012 roku, kiedy w czasie pielgrzymki do Krakowa ks. proboszcz Mirosław Pstrągowski nawiedził z pątnikami kościół augustianów. To właśnie tam 22 dnia każdego miesiąca pielęgnowana jest modlitwa do św. Rity. Są również święcone róże. Na pamiątkę cudu, jakim było zakwitnięcie czerwonej róży w ogrodzie jej dzieciństwa w Roccaporena – w styczniu, w górach, na mrozie i śniegu.

Rita należy do najbardziej popularnych świętych na świecie. Urodziła się około 1380 r. w rodzinie ubogich górali w Rocca Porena, niedaleko Cascii (Umbria), jako jedyne dziecko. Według podania miała być dzieckiem wymodlonym przez pobożnych rodziców. Na chrzcie otrzymała imię Małgorzata (Rita jest jego zdrobnieniem). Na życzenie rodziców wyszła za mąż. Związek ten był jednak bardzo nieudany. Porywczy, brutalny mąż był powodem wielu jej dramatów. Rita znosiła swój los z anielską cierpliwością. Mąż Rity zginął zabity w porachunkach zwaśnionych rodów.

Rita była matką dwóch synów, z którymi miała kłopoty wychowawcze. Bojąc się, by nie kontynuowali wendety, prosiła Boga, aby raczej zabrał ich ze świata niż mieliby stać się zabójcami. Bóg wysłuchał tej prośby. Obaj młodzieńcy, którzy planowali pomścić ojca, zmarli podczas epidemii. Rita, jako trzydziestokilkuletnia wdowa wstąpiła do zakonu augustianek, które miały swój klasztor w Cascii. Ponieważ była analfabatką, została przyjęta do sióstr „konwersek”, które były przeznaczone do codziennej posługi w klasztorze. Z całą radością, z miłości dla Oblubieńca, spełniała najniższe posługi w klasztorze. Często w ciągu dnia i nocy całowała z miłością obrączkę zakonną, która symbolizowała jej mistyczne zaślubiny z Jezusem.

Miała szczególne nabożeństwo do Bożej męki. Widziano ją nieraz, jak leżała krzyżem, zalana łzami. Kiedy pewnego dnia kaznodzieja miał kazanie o męce Pańskiej, prosiła gorąco Jezusa, by dał jej zakosztować męki, chociaż jednego ciernia, który ranił Jego przenaświętą głowę. Została wysłuchana. W czasie modlitwy poczuła nagle w głowie silne ukłucie. Na tym miejscu wytworzyła się bolesna rana, która zadawała jej nieznosne cierpienia przez 15

lat, aż do śmierci. Aby jednak uniknąć sensacji, Rita prosiła Chrystusa, by rana była ukryta, nadal jednak sprawiając cierpienia. Tak się też stało. Rita odznaczała się posłuszeństwem, duchem modlitwy i cierpliwością. Będąc prostą i niewykształconą osobą, osiągnęła szczyty kontemplacji.

Zmarła na gruźlicę 22 maja 1457 r. w Cascii. Tam jej nienaruszone ciało spoczywa do dziś. Sanktuarium Świętej, obejmujące jej rodzinny dom w Rocca Porena oraz klasztor i kościół w Cascii, w którym została pochowana, jest miejscem tłumnych pielgrzymek. Sława świętości zaczęła ściągać do Cascii wielu pielgrzymów. Przy grobie Rity działy się nadzwyczajne rzeczy, które napęliły sławą tamtejszy klasztor. Kiedy po kilku latach wybuchł w kościele gwałtowny pożar, mimo że spalił się cały kościół, cyprysowa trumna z ciałem Rity pozostała nietknięta. Zaczęły mnożyć się wizerunki i modlitwy do służebnicy Bożej. Papież Urban VIII w roku 1628 zatwierdził jej

Sanktuarium Świętej Rity przy parafii Świętego Łukasza Ewangelisty na bydgoskim Fordonie

dokończenie ze str. 5

kult. Jednak jej uroczysta kanonizacja odbyła się dopiero 24 maja 1900 r. Dokonał jej papież Leon XIII, nazywając św. Ritę „drogocenną perłą Umbrii”.

Św. Rita jest czczona w całym świecie katolickim, a zwłaszcza w Ameryce Południowej i na Filipinach, gdzie pod jej wezwaniem są liczne kościoły, a nawet wsie noszą jej imię.

Współcześnie, również w mediach społecznościowych św. Rita należy do najbardziej popularnych świętych. Istniejące Grupy poświęcone tej Świętej liczą dziesiątki tysięcy czcicieli i proszących jej wstawiennictwa w potrzebie ratunku w różnych trudnych sytuacjach.

Św. Rita jest patronką w sprawach trudnych i beznadziejnych. Jest opiekunką wielu dzieł charytatywnych i bractw. W Polsce kult św. Rity jest bardzo żywy. Szczególnym jego miejscem jest klasztor sióstr augustianek w Krakowie, gdzie w kościele św. Katarzyny przechowywane są relikwie św. Rity.

„Postać św. Rity nie traci na blasku, może, dlatego, że przypomina o jednym z największych pragnień naszego serca – o pokoju. Powraca z orędziem, które wielu współczesnym pomaga odnaleźć wewnętrzny pokój, nie taki, jak daje świat, ale taki, jaki daje zmartwychwstały Chrystus, z którym się tutaj spotkamy”
– bp. Krzysztof Włodarczyk

W fordońskim Sanktuarium można przedstawiać swoje prośby, ufając wstawiennictwu św. Rity.

Intencje modlitewne można wysyłać drogą internetową na adres e-mail: rita.bydgoszcz@wp.pl

lub wypisaną kartkę wrzucić do wystawionego koszyka.

Prośby są systematycznie odczytywane podczas modlitw ku czci św. Rity.

opr. Halina Owczarz

Korzystałam: <https://augustianie.pl/swieci-augustianscy/sw-rita/>
<https://www.lukasz-rita.bydgoszcz.pl/> <https://diecezja.bydgoszcz.pl/>
<https://breviarz.pl/czytelnia/swieci/05-22a.php3>

EWANGELIZACJA I NAWRÓCENIE

Op cit Jan Paweł II Watykan 15 maja 1981 r.

Nim zakończy się ta uroczystość, proszę was, abyście skierowali swe myśli do Maryi Dziewicy, odmawiając *Regina coeli* i rozważając głębokie nabożeństwo, jakie żywili do Matki Bożej nowi Błogosławieni.

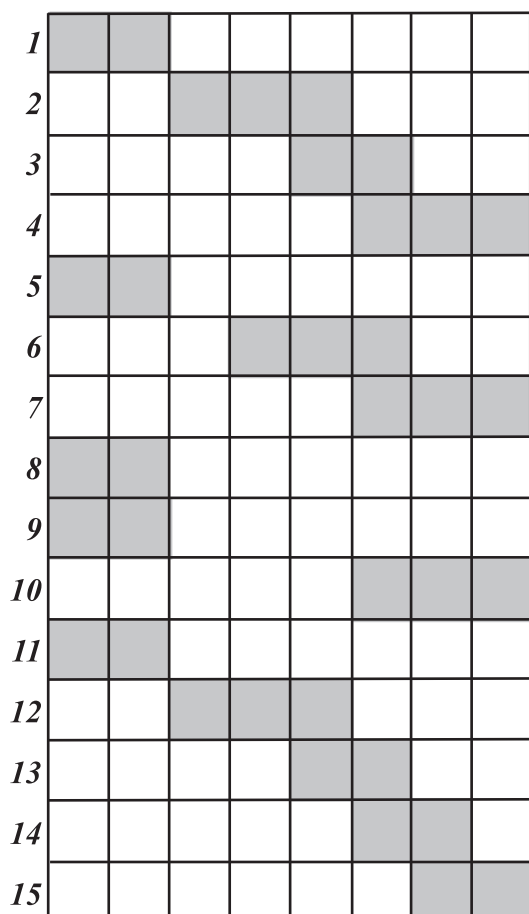
Biskup Versiglia zwykł był mówić: „*Bez Maryi Wspomożycielki wiernych, my salezjanie jesteśmy niczym*”. Dotyczy to nie tylko salezjanów, ale i nas wszystkich. Bez wstawiennictwa Maryi nie możemy się zbawić. Święty Biskup znał też dobrze wielką moc Maryi, moc nawracania serc. Widział w Niej Królową. Powierzajmy Jej Niepokalanemu Sercu trudne sprawy ewangelizacji i nawrócenia: niechaj także i dziś Jej można opieka wspiera robotników Ewangelii wysłanych na ogromne żniwo w oczekiwaniu zbawienia.

A ksiądz Caravario? Ileż miał on miłości dla <miesiąca Madonny>, jak nazwał maj! W tym miesiącu został wyświęcony na kapłana i pisząc do swojej drogiej matki, powiernika jego duchowej drogi, tak komentował to wielkie wydarzenie: <Czyż nie jest to wielka czułość, okazana mi przez Madonnę?>.

Wysłany jako misjonarz do Chin, młody kleryk Caravario przystąpił z wielką gorliwością do nauki miejscowego języka, zaś po krótkim czasie, w pierwszym wygłoszonym po chińsku przemówieniu, mówił o Matce Bożej. W imię Dziewicy rozpoczynał przepowiadanie Ewangelii wielkiemu ludowi Chin. Wezwanie Dziewicy w odmawianym przez nich <Anioł Pański>, zamknęło świadectwem krwi dzieło obu tych heroicznych misjonarzy. Oby zechcieli nas nauczyć, jak zakończyć bieg życia ziemskiego z świętym imieniem Maryi na ustach!

Myśli moje kierują się z kolei ku wielkiemu wydarzeniu, którym jest Krajowy Kongres Eucharystyczny, rozpoczęty wczoraj w Mediolanie, a który angażuje cały Kościół włoski, poprzez odnowione postanowienie, że będzie wzrastać jako żywa wspólnota, kształtująca mistyczne Ciało Chrystusa, aby dawać owocne świadectwo Ewangelii w dzisiejszym świecie. Jak wam wiadomo, ja także będę na tym Kongresie. Przybędę do Mediolanu w piątek wieczorem i zatrzymam się tam do niedzieli. Już teraz powierzam Dziewicy tę nową pielgrzymkę na umiłowanej ziemi Italii.

VIZEN

LOGOGRYF**- Święci Pańscy -**

Oznaczone litery, czytane kolejno, utworzą rozwiązanie.

1. Patronka dla dziewczynki urodzonej w niedzielę - 6 lipca.
2. Tym osobom powierzono czytanie Słowa Bożego w czasie Mszy św.
3. Czwarty z siedmiu grzechów głównych.
4. Szczątki świętego, przechowywane w ołtarzu.
5. Pomieszczenie na terenie cmentarza.
6. Ani niebo, ani piekło.
7. Część Mszy św., zwana także Lekcją.
8. Członkiem tego zakonu był ks. Stanisław Konarski (reformator oświaty).
9. Grobowiec w kształcie trumny.
10. Przybieżeli do Betlejem (kolęda).
11. Członek Trzeciego Zakonu, np. u Franciszkanów.
12. Święta; tylko z imienia nieprzychylna Polsce - 9 lutego.
13. Rada papieska, czyli kardynalskie.
14. Zgromadzenie zakonne przy ul. Kujawskiej 117.
15. Obecni gospodarze kościoła akademickiego (dawniej Klaryski).

/BILIER/

Rozwiązania, z podaniem nazwiska i adresu, prosimy składać do skrzynki umieszczonej przy wejściu do Kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej. Spośród prawidłowych rozwiązań rozlosujemy nagrody.

Rozwiązaniem krzyżówki z poprzedniego numeru „Wspólnoty” jest hasło: „MARIA MAGDALENA, MARIA JAKUBOWA i SALOMEA (z wonnościami udały się do Grobu Chrystusa)”.

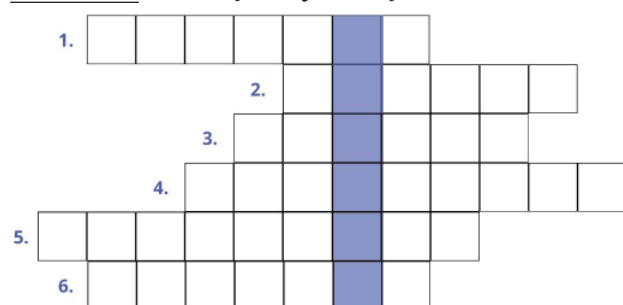
Nagrody za prawidłowe rozwiązanie otrzymują Danuta Gordon i Mirosław Kowalski. Gratulujemy. Nagrody książkowe prześlemy pocztą na adres domowy.

KĄCIK DLA DZIECI

Drogie Dzieci!

Miesiąc maj jest poświęcony Matce Bożej. Każdego dnia śpiewamy Litanię Loretańską, a w tym miesiącu przeżywamy Dzień Mamy, który przypomina nam, że również Maryja jest naszą Mamą.

Zadanie 1. Rozwiąż krzyżówkę.

- 1 Tytuł Matki Bożej, który wspominamy 3 maja - Polski.
- 2 „Maria” w języku hebrajskim.
- 3 Maryjne, śpiewane podczas Nabożeństw Majowych lub na pielgrzymkach.
- 4 Przy nich, według tradycji, odbywają się Nabożeństwa Majowe.
- 5 „Przybytku” jak śpiewamy w jednym z wezwań Litanii Loretańskiej.
- 6 Imię Ojca Matki Bożej.

Zadanie 2. Pokoloruj.

Rozwiązania, z podaniem nazwiska i adresu, prosimy składać do skrzynki umieszczonej przy wejściu do Kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej. Spośród prawidłowych rozwiązań rozlosujemy nagrody. Rozwiązania Zadań z poprzedniego numeru „Wspólnoty”: Zadanie 1: WIELKANOC

Nagrodę za prawidłowe rozwiązanie otrzymuje Martyna Mąka. Gratulujemy. Nagrodę książkową prześlemy pocztą na adres domowy.

INFORMACJE PARAFIALNE

MSZE ŚW. W NASZEJ PARAFII

Dni powszednie

7⁰⁰, 7⁴⁵, 18⁰⁰

Niedziele i Święta

7⁰⁰, 9⁰⁰, 10³⁰ (z udziałem dzieci i ich rodziców, z kazaniem specjalnie przygotowanym dla najmłodszych), 12⁰⁰, 18⁰⁰

Chrzest św.

druga i czwarta niedziela miesiąca podczas Mszy Św. godz. 12⁰⁰

Adoracja Najświętszego Sakramentu

każdy czwartek 18³⁰ - 20³⁰ w kaplicy MB Częstochowskiej

Nowenna do MB Nieustającej Pomocy

środa po wieczornej Mszy Św.

BIURO PARAFIALNE (tel. 52 373-25-58)

czynne: środa i czwartek 15³⁰ - 17⁰⁰piątek 10³⁰ - 12⁰⁰

Telefon do parafii - do proboszcza ks. Dariusza 573 242 022.

STAŁE ZAJĘCIA CHÓRU PARAFIALNEGO środa 19⁰⁰

KATECHEZA DLA DOROSŁYCH

trzeci wtorek miesiąca po wieczornej Mszy Św.
w kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej

PARAFIALNY ZESPÓŁ CARITAS

dyżury: piątek 9⁰⁰ - 11⁰⁰

GRUPA MODLITWY ŚW. O. PIO

drugi czwartek miesiąca o godz. 17⁰⁰
każdego 23. dnia m-ca godz. 18⁰⁰ Msza Św. z modlitwą
i z ucałowaniem relikwii

LITURGICZNA SŁUŻBA OŁTARZA

według ustaleń z opiekunem

ŻYWE RÓŻANIE

pierwsza niedziela miesiąca o godz. 18⁰⁰STOWARZYSZENIE WSPIERANIA POWOŁAŃ
DIECEZJI BYDGOSKIEJpierwszy czwartek miesiąca o godz. 17⁰⁰

WDOWY I WDOWCY

Msza Św. za zmarłych współmałżonków w drugi
piątek miesiąca o godz. 18⁰⁰

APOSTOLAT CUDOWNEGO MEDALIKA

w ostatni czwartek miesiąca o godz. 17⁰⁰Spotkania pielgrzymów PIESZEJ PIELGRZYMKI
DIECEZJI BYDGOSKIEJkażdy 21. dzień miesiąca o godz. 20⁰⁰NABOŻEŃSTWO WYNAGRAJĄCE NIEPOKA-
LANEMU SERCU MARYIw pierwszą sobotę miesiąca po Mszy Św. o godz. 7⁴⁵

NABOŻEŃSTWO DO ŚW. JÓZEFA

w pierwszą środę miesiąca o godz. 17³⁰

KAWIARENKA PARAFIALNA (w salce parafialnej)

w trzecią niedzielę po mszy o godz. 9⁰⁰, 10³⁰ i 12⁰⁰

OAZA DZIECI BOŻYCH (w salce parafialnej)

w każdy piątek o godz. 16³⁰Specjalne Nabożeństwo dla małżeństw starających się
o potomstwo

każdego ósmego dnia miesiąca po Mszy Św. wieczornej

SAKRAMENT POKUTY

codziennie 30 minut przed każdą Mszą Św.
w I piątki miesiąca od godz. 16⁰⁰ROWEROWE NABOŻEŃSTWO
MAJOWEMiłośników turystyki rowerowej z parafii, ale
również sympatyków naszej wspólnoty, ZAPRASZA-
MY na ROWEROWE NABOŻEŃSTWA MAJOWE
- w soboty. Zbiórka przy kościele o godz. 15⁰⁰.

PROCESJA FATIMSKA

Na pamiątkę objawień Matki Bożej w Fatimie,
każdego 13-stego dnia miesiąca od maja do paź-
dziernika po wieczornej mszy świętej przeżywamy
w naszej parafii procesję fatimską. Zapraszamy.

Sakrament kapłaństwa

Pamiętajmy o rocznicach święceń kapłańskich księży,
posługujących w naszej parafii:

ks. Proboszcz Dariusz Wesołek - 22.05.1999 r.

ks. Prałat Henryk Berka - 23. 05. 1959 r.

ks. Prałat Józef Pietras - 15. 06. 1975 r.

ks. Igor Wichrowski - 25.05.2019 r.

ks. Andrzej Bartkowski - 25.05.2013 r.

Wszystkim księżom życzymy wielu łask Bożych,
zdrowia, świętości osobistej i opieki Maryi.

Pan Bóg powołał do siebie:

do 10.05.2025	7. Anna Naparta 1936
1. Tadeusz Grajek 1934	8. Ewa Purzycka 1940
2. Jadwiga Piekarska 1937	9. Barbara Maria Krzewińska 1939
3. Aleksander Ludomir Kaczmarek 1946	10. Kaliksta Jakubowski 1938
4. Wanda Olszewska 1941	11. Anna Serbinowska 1938
5. Stanisław Malinowski 1959	12. Maciej Lewandowski 1965
6. Hanna Pawłowska 1937	13. Błażej Kaczmarek 1947
	14. Maria Łakomska 1938

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie!

Sakrament Chrztu św. otrzymali:

do 10.05.2025	
1. Apolonia Roszak	6. Pola Podlasińska
2. Oskar Jaworski	7. Antoni Sledz
3. Maja Stasińska	8. Ryszard Pasternak
4. Aleksander Soroczyński	9. Grzegorz Edmund Narloch
5. Liwia Anastazja Kulesza	10. Radosław Nataniel Gnyszek

Szczęść Boże na trud wychowania!

WSPÓLNOTA

pismo parafii pw.

CHRYSTUSA KRÓLA

w Bydgoszczy

WYDAWCA: PARAFIA PW. CHRYSTUSA KRÓLA

Redakcja: ks. proboszcz Dariusz Wesołek

Danuta Romańska

Kontakt pod adresem:

dankar@logonet.com.pl

Strona internetowa parafii:

www.chrystuskrol.org